

Sygn. akt I NSP 157/22

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi B. F.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. I ACa [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 18 maja 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 21 kwietnia 2022 r. B. F. (dalej: skarżący) wniósł o stwierdzenie, że w sprawie o sygn. akt I ACa [...], toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...], nastąpiła przewlekłość postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. 2018, poz. 75; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego

postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy również czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Tymczasem skarżący wniósł pismo obejmujące skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki osobiście – przez co nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 87¹ § 1 k.p.c. Tym samym, wniesiona skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy i jako taka podlega odrzuceniu.

Co więcej, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga ta powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniające żądanie. Pismo skarżącego, poza ogólnym stwierdzeniem, że „nastąpiło naruszenie powoda prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, a postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych”, nie zawiera żadnych innych informacji i wniosków. Z tego względu należało również uznać, że skarżący nie dopełnił wymogów formalnych, o których mowa w powyższym przepisie. Zgodnie z przepisem art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c. i w zw. z art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania orzekł jak w sentencji.

